

Přehled k odbornému posudku

Moje role oponenta není jednoduchá už jen proto, že Tomáš Jochmann měl možnost se dlouhodobě seznamovat nejen s daným harmonicko-melodickým systémem, ale i s jejím autorem.

Především chci zdůraznit, že jde o velmi kvalitní práci. Mé otázky a připomínky mají být spíše radami, zvl. pokud autor toto téma hodlá dále rozpracovat, viz níže/.

Harrisův systém, jenž je předmětem této práce, je rozhodně pozoruhodný. Pianisté, vážně se jazzem zabývající, by se s ním měli seznámit. Nejspíše však poté, co absorbuji harm. systémy jednodušší a přístupnější. Jistou nevýhodou Harrisova systému je, že byt jsou dané stupnice jen čtyři, jsou asymetrické a někdy komplikovaně použitelné /st. Bmoll⁵ dím nad akordem B¹³_v atp./ . Možná by stálo za pokus Harrisův systém zjednodušit nebo dát důraz jen na některé jevy /např. průtažná funkce dim akordů odvozených od příslušných dominant k akordům maj, moll .../.

Tím se dostávám k méně podstatným, spíše formálním otázkám:
1/ Nebylo by lepší místo "propůjčování tónů" užít běžný termín průtažné tóny/akordy?

2/ Nebylo by prospěšné uvést v notové příloze původní znění použitých písní?

3/ Upozornění /pozn. autora/ není, myslím, třeba.

4/ Nerozuměl jsem ve 3. kapitole citaci B. Harrise, že harm. kostra Chopinovy etudy A moll je složena z celotónové stupnice.

Možná by bylo zajímavé srovnání Harrisova systému s přístupem jiných pianistů, kteří docházejí k podobným výsledkům jinou cestou.

Celkové hodnocení? Tomáš Jochmann dokázal, že se v něm snoubí smysl pro detailní analýzu hud. materiálu s praktickou zkušeností jazzmana a vysokou erudicí tvůrčího muzikanta. A to není úplně běžné. Jsem zvědav, zda bude v podobném duchu pokračovat v magisterské práci. Mohla by tak např. vzniknout nástavba k práci Milana Svobody ...

J. Rosický

7. V. 2017